

EDITORIAL

Vážení čtenáři, milé kolegyně a kolegové, přátelé celoživotního vzdělávání, právě si prohlížíte třetí číslo časopisu *Lifelong Learning – Celoživotní vzdělávání*, které formálně patří ještě do roku 2021. Před rokem jsem na tomto místě psal, že na rok 2020 budeme jistě ještě dlouho vzpomínat. Zároveň jsem doufal a přál nám všem, aby se rok 2021 nenesl v podobném koronavirovém duchu. Bohužel, s výjimkou několika letních měsíců se v podstatě nic nezměnilo a již dva roky žijeme v tomto podivném období, kdy nás pandemie pronásleduje na každém kroku v pracovním i osobním životě. Celá tato dlouhodobě trvající podivná doba a situace má zjevný a nepříznivý vliv na míru publikační aktivity velké části členů naší komunity. Nejen náš časopis, ale i ostatní podobná odborná periodika se delší dobu potýkají s nedostatkem příspěvků, a hlavně – kvalitních příspěvků. Samozřejmě že za to nemůže jen pandemie koronaviru, ale mimo jiné i pandemie jiného druhu – scientometrie a obecný tlak na publikování v časopisech, které jsou indexovány v těch „správných“ citačních a referenčních databázích, případně další faktory, o nichž by se dalo dlouze diskutovat. To nás vedlo k tomu, že jsme se rozhodli od roku 2022 vydávat náš časopis pouze dvakrát za rok, čili toto je historicky poslední číslo 3. Jaký obsah v něm na vás čeká?

První empirická studie z pera Aleny Bendové a Marie Horáčkové nás svým obsahem zavádí k tématu pedagogických praxí, jejichž realizace byla, je a zřejmě ještě chvíli bude pro mnoho pracovišť realizujících učitelské studijní programy (včetně toho našeho) tzv. zajímavou zkušeností. To je můj oblíbený eufemismus pro situace, které jsou složité, záludné, těžko řešitelné bez určitých nežádoucích vedlejších efektů a v neposlední řadě působí i malé nebo velké škody na duševním zdraví. Cílem příspěvku výše uvedených autorek bylo prezentovat reflexi průběhu pedagogické praxe realizované na jaře 2020 za nám známých ztížených podmínek studenty programu učitelství praktického vyučování a odborného výcviku. Podkladem pro zpracování této studie pro ně nebyly jen rozhovory se studenty, ale také studentské deníky pedagogické praxe. Výsledky jejich kvalitativního výzkumu jsou nejen zajímavé, ale jsou zároveň i svědectvím o tom, co jsme v uvedené době prožívali.

V druhé, empirické studii, která je pro tento časopis velmi relevantní, nám kolegyně Gabriela Ježková Petrů představuje výsledky svého výzkumu zaměřeného na další vzdělávání pracovníků v oblasti sociální práce, které považuje za jednu z budoucích výzev. Cílem jejího výzkumu, v jehož rámci využila zejména kvantitativního přístupu, bylo zjistit, které metody vzdělávání jsou v předmětné oblasti nejvíce preferovány na jedné straně řadovými sociálními pracovníky a na druhé straně pracovníky v manažerských pozicích. Dospěla k zajímavým výsledkům a její příspěvek určitě doporučuji k přečtení.

Třetí studie, kterou Vám předkládáme v tomto čísle se z obecného hlediska zabývá finanční gramotností je zaměřena na komparaci a analýzu kurikula primárního vzdělávání ve vybraných zemích. Její autor Karel Ševčík v ní naznačuje, že příklady dobré praxe ze zahraničí mohou být pro naše prostředí mnohdy v tomto směru inspirativní.

Vážené kolegyně a kolegové, přeji vám nejen příjemné chvíle ve společnosti našeho odborného časopisu, ale hlavně hodně sil, pedagogického optimismu, tvůrčích úspěchů, štěstí a ze všeho nejvíce zdraví v novém roce 2022.

Petr Adamec
předseda redakční rady